

177 . Sighișoara | Județ: Mureș | Punct: Cetate, Biserica Mănăstirii | Anul: 2005

Anul: 2005

Cod RAN: 114523.130

Perioade: Evul Mediu

Epoci: Epoca medievală timpurie, Evul Mediu

Categorii sit: Religios, ritual și funerar

Autori: Angel Istrate

Instituții: SC Damasus SRL Brașov

Raport

În perioada 15-30 aprilie 2005 s-au efectuat 4 sonde în exteriorul Bisericii Mănăstirii din Sighișoara, jud. Mureș. Amplasarea sondajelor este cea solicitată de echipa de proiectare.

Sondajul 1

Sondajul nr. 1 (1,50 x 1,50 m) a fost trasat pe latura de nord a bisericii, cu scopul de a obține informații despre fundația clădirii de pe această latură, și totodată despre fundația unuia dintre contraforturile din beton. În acest sondaj au fost descoperite 4 morminte, M 1, M 2, M 6 și M 7, fără inventar.

În perimetrul cercetat stratigrafia este relativ simplă. Nivelul de călcare actual se află la - 0,16 m. Sub o depunere vegetală subțire se află o umplutură modernă din pământ amestecat cu moloz, fragmente de piatră și cărămidă, cu o grosime maximă de 0,20 m. Foarte probabil în limitele acestui strat se află și nivelul de construcție a bisericii. Mai jos s-a săpat într-o umplutură ce a fost răscolită de gropile de morminte, și prezintă astăzi un aspect uniform, în care nu putem diferenția alte intervenții. Această umplutură coboară sub talpa fundației.

Sondajul 2

Sondajul nr. 2 (2,80 x 2,53 m) a fost trasat pe latura de sud a bisericii, astfel încât să fie surprinsă fundația primului picior dinspre est care susține un arc butant. În colțul de sud-est al sondajului a fost descoperită ruina unei construcții din piatră, foarte probabil o fântână. Zidăria este realizată din bolovani de piatră așezați în operă cu o față dreaptă la interior, exteriorul fiind neglijat ca și cum în timpul construirii zidul a fost sprijinit din exterior (construit în groapă), și are o lățime medie de 0,30 m. Materialul a fost așezat în operă fără mortar.

În interiorul presupusei fântâni s-a săpat într-un strat de moloz grosier, cu o grosime totală de 2 m. Sub acesta se află o lentilă subțire de cărbune și cenușă, apoi o umplutură de pământ sfărâncios amestecat cu numeroase fragmente ceramice databile în sec. XVIII. În exterior se constată o umplutură de pământ negru amestecat cu pietre și pigment de cărămidă și mortar și rar materiale databile în sec. XVII –XVIII. Pe latura de sud a secțiunii până la zidul fântânii a fost surprins capătul unui șanț umplut cu materiale databile în ultima parte a sec. XIX începutul sec. XX.

Sondajul 3

A fost trasat pe latura de S a bisericii (dimensiuni: 2,50 x 1,85 m), la intersecția dintre cor și navă, cu scopul de a investiga cele trei fundații care se întâlnesc în această zonă: nava, corul și contrafortul navei.

Fundația corului coboară în adâncime până la -1,55 m (medie), oprindu-se într-un strat de umplutură care poate data, cel mai devreme, din cea de-a doua jumătate a sec. XIII. Corul este cea mai veche componentă zidită a ansamblului, lui adăugându-i-se fundația navei.

Fundația navei este realizată din bolovani de piatră, și coboară în adâncime la - 1,48 m (medie). În mod

evident este adosată fundației corului, dar adâncimea apropiată și tehnica de construcție asemănătoare ar putea sugera faptul că între cele două etape nu s-a scurs un interval de timp prea mare. Șanțul pentru fundare a suprapus groapa unui mormânt cu nișă, M 4, oprindu-se în straturi rulate.

Contrafortul de pe colțul sud-estic al navei este adăugat în unghi de 45 grade. Fundația, construită din cărămidă, coboară în adâncime până la -2,49 m, în solul viu.

În sondajul 2 săpătura a coborât în solul viu, un strat de lut galben cu intruziuni roșcate, în care s-au adâncit gropile celor mai vechi morminte, precum M 4, care în mod evident aparține tipului cu nișă pentru cap. Următoarea depunere provine din etapa săpării gropilor de morminte, și se prezintă ca o argilă galbenă amestecată cu argilă brună. În acest strat se opresc fundațiile navei și corului. O peliculă de arsură cu cenușă căpăcuiește orizontul mormintelor cu nișă și, cu titlu de ipoteză în acest stadiu al cercetărilor, poate fi pusă în legătură cu invazia tătară din 1241. Peste aceasta s-a depus o umplutură curată, din lut galben amestecat cu pământ negru, ce pare rezultată de asemenea din săparea unor gropi de morminte, suprapusă fiind de un pământ negru purtat cu mult pigment de cărbune și bulgări de zgură roșiatică, din care au fost recuperate fragmente ceramice databile în sec. XIII.

Stratul următor este un pământ mai deschis amestecat cu pietriș, pigment de arsură și fragmente ceramice, depus pe suprafață foarte probabil la sfârșitul sec. XIII - începutul sec. XIV, și este suprapus de un pământ castaniu curat. În aceste straturi a fost săpat șanțul pentru fundarea corului actual.

Sondajul 4

Sondajul nr. 4 (dimensiuni 3 x 2 m) a fost trasat în partea estică a bisericii, astfel încât să surprindă un fragment din peretele corului, un contrafort al acestuia și anexa sacristiei.

Atât peretele corului cât și contrafortul acestuia, formând o unitate constructivă, sunt așezate pe o ruină masivă, a cărei limită superioară coboară în pantă de la -0,06 m la -0,90 m. Anexa este adosată corului.

Informații suplimentare online

[Raportul 3506 din cronica.cimec.ro](https://cronica.cimec.ro)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](#)
